

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoP/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420203124
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4420203124.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Marty Polyákovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletého: N. D., nar. XX. XX. XXXX, zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: A. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom N., W. č. XX a U. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom A., S. č. XXX/XX, o návrhu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 16. 07. 2020, č. k. 8P/84/2020-26, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie (výrok I.), ktorým, uložil matke odovzdať maloletého N. D., nar. XX. XX. XXXX do starostlivosti otca (výrok II.). Ďalšími výrokmi dočasne zveril maloletého do osobnej starostlivosti otca (výrok III.) a matke uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa mesačne vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred do rúk otca (výrok IV.). Zároveň upravil styk matky s maloletým tak, že matka je oprávnená stykať sa s maloletým každý páry týždeň v pondelok, v stredu a v sobotu a každý nepárny týždeň v stredu a v nedeľu vždy od 13:00 hod. do 16:00 hod. v mieste bydliska otca maloletého a za prítomnosti otca maloletého (výrok V.).

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny B. (ďalej len „navrhovateľ“) sa podaným návrhom doručeným dňa 16. 07. 2020 domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by bola matke uložená povinnosť odovzdať maloletého otcovi, maloletý by bol dočasne zverený do starostlivosti otca a matke by bol určený styk s maloletým a vyživovacia povinnosť. Svoj návrh odôvodnil tým, že maloletý bol zverený do osobnej starostlivosti matky rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/67/2019-15 zo dňa 13. 11. 2019. Matka s maloletým žije v obci N. a má okrem maloletého N. z aktuálneho vzťahu aj maloletú dcéru Q. P., nar. XX. XX. XXXX. Uviedol, že dňa 06. 07. 2020 mu bola doručená žiadosť Národného ústavu detských chorôb Q. (ďalej len „NÚDCH“, „nemocnica“) vo veci maloletej Q., obsahom ktorej bolo podozrenie nemocnice, že maloletá trpí syndrómom trasenia dieťaťa, u maloletej boli vykonané opakované vyšetrenia MRI s nálezom subdurálnej hemorágie v rôznych subakútnych štádiách. NÚDCH dňa 03. 07. 2020 podal trestné oznámenie na neznámeho páchatel'a pre možné spáchanie trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 Trestného zákona a/ alebo k spáchaniu trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Vzhľadom na uvedené úrad nepovažoval domáce prostredie matky za bezpečné prostredie pre maloletého N. a žiadal jeho dočasné odňatie zo starostlivosti matky až do doby, pokiaľ nebude preukázané, že matka maloletých detí a jej partner nie sú resp. neboli agresormi. Otec súhlasil so zabezpečením dočasnej starostlivosti maloletému.

3. Rozhodnutie právne oprel o ust. § 324 odsek 1, § 325 ods. 1 a 2, § 329 ods. 1 a 2, § 330 ods. 1, § 331 ods. 1 zák. č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 360 ods. 1 a 2, § 361, § 366, § 367 ods. 1 a 2 zák. č. 161/2015 Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), § 62 ods. 2 a 3 Zákona o rodine a na základe zistených skutočností považoval návrh na nariadenie neodkladného opatrenia za dôvodný. Naliehavosť jeho vydania vzhľadom na to, že domáce prostredie nie je bezpečné pre maloletého. Z preventívnych dôvodov považoval za potrebné akútne zabezpečiť bezpečnosť a riadnu starostlivosť o maloletého pre jeho priaznivý psychický, fyzický a sociálny vývin. Zastal názor, že bude v najlepšom záujme maloletého jeho vyňatie z domáceho prostredia matky a jej partnera a jeho dočasné zverenie otcovi až do doby, kým nebude preukázané, že matka maloletého a jej partner nie sú a neboli agresormi, ktorí maloletej Q. spôsobili zdravotné problémy. Tiež prihliadol aj na návrh otca z júla 2019, ktorým žiadal zveriť maloletého do jeho osobnej starostlivosti, pričom tento návrh odôvodnil práve tým, že sa matka o maloletého náležite nestará, dieťa bije a vulgárne mu nadáva. Matke preto uložil povinnosť odovzdať maloletého do starostlivosti otca, ktorý bude dočasne zabezpečovať jeho starostlivosť. Keďže o maloleté dieťa sa bude osobne starať otec, matku zaviazal na platenie výživného v sume 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, pretože príjem matky maloletého mu nebol známy. Dodal, že podľa zák. č. 601/2003 Z. z. o životnom minime v znení neskorších predpisov životné minimum na nezaopatrené nepľnoleté dieťa je 98,08 eura mesačne od 01. 07. 2020 a 30 % z tejto sumy predstavuje sumu 29,42 eura. Zároveň upravil styk matky s maloletým s prihliadnutím na článok 9 odsek 3 Dohovoru o právach dieťaťa, v zmysle ktorého dieťa oddelené od jedného alebo oboch rodičov má právo udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi (v danom prípade s matkou za prítomnosti otca), iba že by to bolo v rozpore so záujmami maloletého dieťaťa.

4. Uznesenie súdu prvej inštancie napadla v zákonnej lehote odvolaním matka, žiadala ho zrušiť a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. S nariadeným neodkladným opatrením nesúhlasila a označila ho za nedôvodné. Zvýraznila, že o maloletého sa riadne stará, má k nemu kladný vzťah. Tvrdenia otca v konaní vedenom pod sp. zn. 7P/67/2019 označila za nepravdivé. Uviedla, že otec maloletého si neplní riadne vyživovaciu povinnosť voči maloletému. Tvrdila, že otec sa o maloletého nevie postarať, s maloletým sa nestýkal. Navyše otec sa o maloletého nemôže starať z pracovných dôvodov a rodičia otca sú staršieho veku. Za pravdivú označila skutočnosť, že jej maloletá dcéra Q. bola uznesením sp. zn. 12P/39/2020 zverená do osobnej starostlivosti starej matky M. P. z dôvodu podozrenia zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví a týrania blízkej a zverenej osoby voči neznámej osobe vo vzťahu k maloletej Q., ktoré rozhodnutie akceptovala, pretože so starou matkou má dobré vzťahy. Mala za to, že toto rozhodnutie nemôže byť dôvodom vydania neodkladného opatrenia voči maloletému N., pretože na rozdiel od otca vie starostlivosť o maloletého po všetkých stránkach zabezpečiť osobne. Argumentovala, že samotná skutočnosť, že je podané trestné oznámenie na neznámeho páchatel'a pre spáchanie trestného činu ublíženia na zdraví a týrania blízkej a zverenej osoby vo vzťahu k mal. Q., nie je dôvodom na odňatie mal. N., keďže by tým bola porušená zásada prezumpcie neviny, pričom nepostačuje len podozrenie ako dôvod na odňatie dieťaťa.

5. K odvolaniu matky sa vyjadril navrhovateľ písomným podaním, v ktorom zotrval na podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Uviedol, že maloletý je aktuálne v osobnej starostlivosti otca, otec v čase svojej pracovnej vyťaženia zabezpečil starostlivosť o maloletého prostredníctvom bývalých švagrín. Počas víkendov a mimo pracovnej doby otca je maloletý v jeho osobnej starostlivosti. Zvýraznil, že matka maloletého je podozrivá zo spáchania trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, pričom poškodenou by mala byť maloletá dcéra matky (sestra maloletého). Aktuálne je trestné konanie v štádiu znaleckého dokazovania, preto nepovažoval návrat maloletého do jej osobnej starostlivosti ako vhodný pre maloletého. Napadnuté uznesenia žiadal potvrdiť ako vecne a právne správne.

6. K odvolaniu matky sa vyjadril otec maloletého písomným podaním, v ktorom zvýraznil, že o maloletého sa vie riadne postarať a zabezpečiť všetko potrebné pre jeho život aj napriek tomu, že je zamestnaný.

7. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa pridrižiava vyjadrenia navrhovateľa k odvolaniu matky a žiadal napadnuté uznesenie v plnom rozsahu potvrdiť.

8. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie v intenciách § 65 - § 67 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

9. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP).

11. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 360 ods. 1 CMP, neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

13. Podľa § 366 CMP, neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

14. Podľa § 367 ods. 1 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

15. V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení neodkladné opatrenie umožňuje pružne riešiť situáciu, keď je potrebný urýchlený zásah súdu. Je jedným zo zabezpečovacích inštitútov v civilnom procese a jeho zabezpečovacia funkcia sa prejavuje najmä v schopnosti zabrániť dočasnou a provizórnou úpravou nepriaznivým následkom, ktoré by mohli pred začatím konania alebo v už začatom konaní nastať. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení z dôvodu, že nariadenie neodkladného opatrenia má dočasný, neodkladný a predbežný charakter. V dôsledku toho sa nezisťujú všetky skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci samej a skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nemusia byť preukázané dôkazmi. Zákon z tohto dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie, aspoň osvedčené. Takýto postup súdu predpokladá platná úprava, sledujúca tým dosiahnutie účelu právneho inštitútu neodkladného opatrenia, ktorým je rýchle a pružné riešenie situácie vyžadujúce okamžitý zásah súdu. Ak by sa v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia malo trvať na požiadavke riadneho vykonania hodnotenia dôkazov, mohol by byť účel tohto procesného inštitútu zmarený, pretože základnými znakmi neodkladných opatrení sú ich dočasnosť a provizórnosť. Najmä atribút provizórnosti je potrebné mimoriadne vyzdvihnúť, lebo už zo samotného označenia „neodkladné opatrenie“ vyplýva, že nejde o konečnú a definitívnu úpravu vzťahov medzi účastníkmi, že nariadením neodkladného opatrenia nezíska ani jeden z účastníkov silnejšie postavenie a tiež nezískava práva, o ktorých sa má rozhodnúť až v budúcnosti, ale sa ním len dočasne predbežne a neodkladne upravuje určitý okruh vzťahov. Dočasnou úpravou urobenou vo forme neodkladného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov, ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený a teda, že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné.

16. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia spočíva povinnosť tvrdenia na jeho navrhovateľovi, pričom splnenie tejto povinnosti predpokladá len to, aby navrhovateľ súdu navrhol aspoň dôkazy základného významu pre osvedčenie nároku, ktorý má byť dočasne chránený neodkladným opatrením, taktiež však dôkazy na osvedčenie naliehavosti, primeranosti a nevyhnutnosti dočasného opatrenia. Predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, jeho dôsledky a zánik je potrebné skúmať z hľadiska ust. § 324 a nasl. CSP a § 360 a nasl. CMP. Naviac neodkladné opatrenie možno nariadiť, len pokiaľ nie sú splnené podmienky pre konečné rozhodnutie, pričom svoje opodstatnenie stráca, len čo súd poskytne porušeným alebo ohrozeným právam definitívnu ochranu. Neodkladné opatrenia sa podľa ich obsahu nariaďujú v súlade s ust. § 325 ods. 1 CSP, § 360 a nasl. CMP alebo v súlade s iným zákonom, napr. Zákomom o rodine. V konaniach týkajúcich sa starostlivosti o mal. deti, ktorých účelom je

v prvom rade ochrana maloletých, súd na základe vlastných zistení uváži, či sú splnené všetky zákonné podmienky na nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia.

17. Podľa § 28 ods. 1 písm. a) zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „Zákon o rodine“) súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa.

18. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

19. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

20. Právo rodiča vychovávať svoje dieťa a starať sa oň, okrem Zákona o rodine, zaručuje i Ústava SR v čl. 41 ods. 4 a rovnako tak na druhej strane zaručuje dieťaťu právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Táto zásada sa premieta i v čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd a tiež v čl. 9 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Tiež Dohovor o právach dieťaťa ukladá zmluvným štátom povinnosť vynaložiť všetko úsilie na to, aby sa uznala zásada, že sú to obaja rodičia, ktorí majú spoločnú a rovnakú prvotnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa, pričom zmyslom ich starostlivosti musí byť záujem dieťaťa. Preto aj pri skúmaní dôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné vychádzať z toho, že rozhodujúcu úlohu vo výchove dieťaťa majú obaja rodičia s tým, že obsahom práva vychovávať dieťa je predovšetkým právo a povinnosť chrániť jeho záujmy, právo mať dieťa u seba a právo osobne sa o dieťa starať. Právo mať dieťa u seba je ústavným vyjadrením zásady, že starostlivosť o dieťa a jeho výchova je právom rodičov a dieťa má právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť, pričom práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti vôli rodičov len rozhodnutím súdu na základe zákona.

21. Podľa § 62 odsek 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

22. Podľa § 62 odsek 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona.

23. Odvolací súd v danom prípade dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní o navrhovanom neodkladnom opatrení postupoval vo svetle vyššie popísaných východísk a z v potrebnom rozsahu zisteného skutkového stavu v čase jeho rozhodovania, ktorý je rozhodujúci i pre odvolací súd, vyvodil i správne právne závery. Nakoľko odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia ako výstižným, jasným, zrozumiteľným a dávajúcim odpovede na všetky právne relevantné skutočnosti, využíjúc postup podľa § 387 ods. 2 CSP sa obmedzuje len na skonštatovanie jeho správnosti.

24. Na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia len zvýrazňuje, že v tomto konaní sa navrhovateľ návrhom domáhal nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 367 ods. 1 CMP, ktorým by matke bola uložená povinnosť odovzdať maloletého otcovi, dočasne ho zveriť do starostlivosti otca, určiť styk matke s maloletým a určiť jej vyživovaciu povinnosť z dôvodu, že domáce prostredie matky nie je bezpečné pre maloletého, vychádzajúc z okolností popísaných v návrhu.

25. Z hľadiska skutkového niet sporu o tom, že rodičia maloletého N. nežijú v spoločnej domácnosti a maloletý bol rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/67/2019-15 zo dňa 13. 11. 2019 zverený do osobnej starostlivosti matky, ktorá okrem maloletého N. má z aktuálneho vzťahu aj maloletú dcéru Q. P., nar. XX. XX. XXXX. Dňa 06. 07. 2020 bola navrhovateľovi úradu doručená žiadosť NÚDCH vo veci maloletej Q., obsahom ktorej bolo podozrenie nemocnice, že maloletá trpí syndrómom trasenia dieťaťa, u maloletej boli vykonané opakované vyšetrenia MRI s nálezom subdurálnej hemorágie v rôznych subakútnych štádiách a NÚDCH dňa 03. 07. 2020 podal na Okresnú prokuratúru Komárno trestné oznámenie na neznámeho páchatela pre možné spáchanie trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 Trestného zákona alebo trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Okresný súd Komárno uznesením č. k. 12P/39/2020-20 zo dňa 14. 07. 2020 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým maloletú Q. zveril do osobnej starostlivosti starej matky M. P. a oprávnil ju na jej prevzatie z nemocnice v B.. Zo spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 7P/67/2019 vyplýva, že otec maloletého podal dňa 04. 07. 2019 návrh na zverenie maloletého N. do jeho osobnej starostlivosti na tom skutkovom základe, že matka sa k maloletému nevhodne správa, vulgárne mu nadáva, bije ho, zanedbáva jeho zdravie, výchovu a nemá zabezpečené bývanie, kam by s dieťaťom išla. Podľa správy kolízneho opatrovníka zo šetrenia pomerov u otca maloletého zo dňa 14.07.2020 otec žije v spoločnej domácnosti so svojimi starými rodičmi W. v trojizbovom rodinnom dome, ktorý je napojený na všetky inžinierske siete, interiér domu je zariadený starším nábytkom, otec má samostatnú izbu a hygiena v domácnosti bola na primeranej úrovni. Otec maloletého je zamestnaný v spoločnosti C. s.r.o. v obci N. s mesačným príjmom cca. 760 eur, svoju vyživovaciu povinnosť si plní pravidelne, so synom sa stretáva sporadicky s ohľadom na jeho pracovnú vyťaženosť a neumožnenie mu styku matkou. V rámci pohovoru otec vyjadril súhlas so starostlivosťou o dieťa, ktorému je schopný ju riadne zabezpečiť, pričom poukázal na nedostatky v starostlivosti matky o dieťa (matku pristihol v pohostinstve so synom, keď mal pol roka, chodila po krčmách, nechávala dieťa plakať a spolu s dieťaťom bola vonku do neskorých nočných hodín). Nie dobrú starostlivosť matky o dieťa počas spolužitia potvrdila pri pohovore i stará matka W. W.. Zo záveru správy vyplýva, že otec má vytvorené vhodné podmienky pre zabezpečenie starostlivosti o mal. N..

26. Za daných skutkových okolností, bola tak v konaní osvedčená naliehavosť a nevyhnutnosť požadovaného neodkladného opatrenia. Výrazným spôsobom bola totiž spochybnená bezpečnosť prostredia u matky pre ďalší riadny a zdravý vývin maloletého. Tento záver evokuje už samotná skutočnosť, že nemocnicou bolo zistené vážne poškodenie zdravia mal. Q. z ktorého dôvodu aj podala na prokuratúru trestné oznámenie vo veci dôvodného podozrenia zo spáchania trestného činu. Ide o argument tak závažného charakteru, že nemôže bez preukázania opaku zostať bez povšimnutia. Nič na tom nemení ani okolnosť, že oznámenie sa týka mal. Q., keďže obe deti sú v starostlivosti matky a ani existencia zásady prezumpcie neviny, ktorá sa presadí v prípadnom trestnom konaní. V súčasnosti je totiž nevyhnutné situáciu riešiť okamžitým zásahom súdu v podobe nariadeného neodkladného opatrenia, aby sa tak zabránilo ohrozeniu ďalšieho riadneho vývinu maloletého. Zvlášť pokiaľ zo strany otca už v minulosti boli signalizované nedostatky v starostlivosti matky o maloletého.

27. Záverom odvolací súd len dodáva, že úprava pomerov prostredníctvom neodkladného opatrenia je len dočasný charakteru a preto nebolo úlohou odvolacieho súdu zaoberať sa všetkými matkou tvrdenými skutočnosťami, pretože tieto sa týkajú veci samej a majú význam pre konečné rozhodnutie, z ktorého dôvodu sa nimi bude zaoberať konajúci súd v rámci zisťovania skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie vo veci samej v prípade, že takéto konanie bude iniciované.

28. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

29. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).